لاصحاب طرکم اجور تضاعفت ، لصحبته قد رافقت عمر الدهر
اذا نصب المیزان للخلق جاءنی ، اجورکم کامثال الجبال ابوذر

وقال ایضا مادحا الامام النووی رضی الله عنه

اضاء بالنووی الکون اذ سطعت ، من علمه لجمیع الخلق انوار
لیذکرن بخیر کیف لا ولمه ، بجمیع السنة الغراء اذکار

وقال ایضا فی مدح ذلک الجناب

واذا ذکرت الصالحین فضلهم ، وروی عنهم احسن الاخبار
فانسب الی النووی کل فضیلة ، فلکم لمسر لدینا ساری
هیهات ینسی فضله وجمیله ، اوکیف ینسی صاحب الاذکار

وقال فی مدح الامام الاعظم ابی حنیفة رضی الله عنه

ان ابن ثابت قد غدا ، فی الدین مجتهدا مجددا
ومقلد جید العلا ، فاعجب لمجتهد مقلد

وقال عنه ایضا

هل المجد الا ما یدوم له الذکر ، ولیس فخر فیه بل یصاحبه الدهر
ولا فخر الا بالفضائل والعلا ، اذا فاخرت اترابها السادة الغر
لنا بنی العلیا ، وهی علیة ، بانی فتاها یا هدیم فما العذر
تقول وما قلبی بناس وانما ، تقول الذی فیه یؤرقنی الفکر
اراک عفولا تمخر قومی وانتی ، افاخر فیک الدهر ان ذکر الفخر
فقلت اقلی العتب لست بنافر ، ولکن هی الایام شیمتها الغدر
ابت شیم الایام سلمی فهل ترى ، کذا کل حر ام علی لها و تر
امیم ذری عزمی بحیث رکائبی ، الی حیث یحظی فی مطالبه الحر
ذرینی فقد حنت قلوصی الی الشرى ، حنین حلیف الوجد ان نخ الهجر
ذرینی افارق موطن الضیم والقلی ، فلولا انتقال لم یکمل البدر
اراک رضیت لی الخمول بها لکی ، یقال عزیز النفس شیمته الصبر
ابی الله ان ارضی المقام ببلدة ، یعز علیها الوغد والجاهل الغمر

فلا صاحبا الا لاسنة والظبا ، ولا موطنا الا لباس والقفر
اذا لم اجرد للسری عزم صیغم ، فلا صحبتنی فی الوغی البیض والسمر
فلی من حسامی کلما رمت مطلبا ، اخ ماجد ماض شدید الازر
ولی عن سدید الرای فی کل حادث ، رشید ذا ماحیة العاقل الوزر
ولی من بعید المنکبین مسلح ، لعمری الی ماله یلتغنی الطیر
تقول لی النفس العروف بقدرها ، امثلک من یغدو وانملة صقر
رویدک ان الدهر تبلوه لیره ، فهل شمت لیلا لیس یتبعه الفجر
نسیته زمانا قد لغا بظله ، علی الغور سترقا الحمر حتی الغور
لیالی بتنا والنسیم یزورنا ، فیترکنا سکری وما بنیا خمر
وسهد لکیف حیث ظللنا ، بافیائه مزدوجة البان والسدر
وحیث المعالی بالمغانی اواهل ، وقد سخت فیه شعلة الکرم الغمر
لک الله قلبا قد تقاسمه الهوی ، یجب لدما خط وحبا لعلة خطر

فحب لدما او دعته ظاهر الحشی ،
وحب المعالی حیث یستودع الکبر ،

وقال رثاء عند السباق فقدی العمری لما انه نفسه بالتلوان الموصل

تکلی الترصبر واهلوه اذا التزحت ، ایاه ونعی المغوری ناعیه
وانتی من شدة الحزن لیراع علی ، من کان ینشیه فیما کان ینشیه
وظل یلطم وجه الطرس من اسف ، علی انا حل مولاه فیدمیه
یا رحمة لثبات الفکر ایتها ، کذاک ام العلا تنکلا وتبکیه
امسی رهینا وفی الاقاق سایرة ، سیر الکواکب فی افق قوافیه
مات الکمال ومات الفضل والهنی ، علی الکمال فقم یا سعد نرثیه
واصبحت ربع الدواب متغرة ، وقوض النعو والنفضت مبانیه
اما الفراق فامحی سرا وکبکبه ، علیه خاظره هزنا وباریه
وقد کساه الاسی ثوب السواد علی ، من کان یکسوه ثوب الفخر والتیه
لقد خلا له خلد منه وعطل من ، حلی المفاضل والادباء نادیه

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)